

Sygn. akt IV U 288/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 października 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 października 2014r. w S.

odwołania B. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia (...) Nr (...)

w sprawie B. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że ubezpieczonej B. S. przysługuje prawo do stałej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia (...).

Sygn. akt IV U 288/14

UZASADNIENIE

Decyzją z (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.57 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił B. S. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, iż w wymienionej Komisja Lekarska ZUS nie stwierdziła niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła B. S. wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Wskazała, że jej stan zdrowia nie pozwala na podjęcie pracy (odwołanie k. 2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując, iż zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 10 stycznia 2014r., która nie stwierdziła u wnioskodawczyni niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.3-4).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wnioskodawczyni dnia 16 października 2013r. wystąpiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o rentę z tytułu niezdolności do pracy (wniosek z dnia 16.10.2013r. k. 1 akt organu rentowego). Składając powyższy wniosek B. S. była w trakcie pobierania świadczenia rehabilitacyjnego, przyznanego do 24 listopada 2013r. na podstawie decyzji z dnia 5 lipca 2013r. (decyzja z dnia 05.07.2013r. k.22 akt organu rentowego za wnioskiem o rentę z tytułu niezdolności do pracy z 26 kwietnia 2013r.).

Rozpoznając wniosek ubezpieczonej z dnia 16 października 2013r. organ rentowy skierował wnioskodawczynię na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 27 listopada 2013r. ustalił, że wnioskodawczyni jest trwale częściowo niezdolna do pracy (wypis z orzeczenia Lekarza Orzecznika z 27.11.2013r. k.13 akt organu rentowego). Zastępca Głównego Lekarza Orzecznika Oddziału ZUS w S. dnia 27 listopada 2013 r. zgłosił zarzut wadliwości orzeczenia lekarza orzecznika (zarzut wadliwości k.13v). Sprawa została przekazana do rozpatrzenia komisji lekarskiej ZUS (k. 14, 15 akt organu rentowego), która w orzeczeniu z 10 stycznia 2014r. ustaliła, że wnioskodawczyni B. S. nie jest niezdolna do pracy (wypis z orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS z 10.01.2014r. k.18 akt organu rentowego). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 27 stycznia 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił wnioskodawczyni B. S. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (decyzja z 27.01.2014r. k.21 akt organu rentowego).

Zespół biegłych lekarzy: neurologa i ortopedy na podstawie wywiadu, badania ubezpieczonej i po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną stwierdził u wnioskodawczyni chorobę zwyrodnieniową stawu kolanowego prawego, z dolegliwościami bólowymi, ograniczeniem ruchomości, niewydolnością chodu, zanik mięśnia czworogłowego uda prawego, torbiel dołu podkolanowego, nawracające dolegliwości bólowe i korzeniowe kręgosłupa w przebiegu zmian zwyrodnieniowych i wielopoziomowej dyskopatii, bez objawów korzeniowych i ubytkowych. Biegli stwierdzili, że ubezpieczona jest częściowo niezdolna do pracy, na stałe od (...). (opinia biegłych k.9-10).

Organ rentowy kwestionował powyższą opinię biegłych i wnosił o powołanie innego zespołu biegłych z zakresu neurologii i ortopedii. Zastępca Przewodniczącego komisji lekarskich ZUS podnosił, że dysfunkcja kończyny dolnej prawej powoduje ograniczenie sprawności chodu, jednak utykanie nie wyklucza możliwości zatrudnienia na stanowiskach nie wymagających dużych wysiłków fizycznych. Ubezpieczona nie ma kwalifikacji zawodowych, możliwe jest podjęcie pracy przy istniejących ograniczeniach (k.18-20).

W opinii uzupełniającej biegli podtrzymali w całości swoją opinię zasadniczą i ustosunkowali się do zarzutów zgłoszonych przez organ rentowy. Wskazali, że powódka ma objawy zaawansowanej choroby zwyrodnieniowej prawego stawu kolanowego, wymagającej systematycznego leczenia rehabilitacyjnego i farmakologicznego. Stan zdrowia ubezpieczonej nie rokuje poprawy. W przypadku braku zadawalających wyników leczenia nieoperacyjnego ubezpieczona będzie się kwalifikować do całkowitej protezoplastyki. Dodatkowo choroba zwyrodnieniowa i dyskopatyczna kręgosłupa dodatkowo pogarsza sprawność i wydolność układu ruchu (opinia uzupełniająca k.24).

Ubezpieczona ma wykształcenie podstawowe. Pracowała jako pracownik fizyczny: sprzątaczką, prasowacz, zbieracz pieczarek (k.33).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, obdarzonego wiarygodnością.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawczyni B. S. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2013r., poz.1440 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-3, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później

niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności bądź nie, odwołania wnioskodawczyni od decyzji organu rentowego odmawiającej jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia czy u wnioskodawczyni istnieje częściowa lub całkowita niezdolność do pracy. Sporządzona na tę okoliczność opinia biegłych lekarzy: neurologa i ortopedy dała podstawy do stwierdzenia, że wnioskodawczyni jest częściowo niezdolna do pracy na stałe od dnia 25 listopada 2013r. Biegli lekarze po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną zgromadzoną w sprawie oraz zbadaniu wnioskodawczyni rozpoznali u wymienionej schorzenia opisane w stanie faktycznym uzasadnienia. Rozpoznane schorzenia powodują częściową niezdolność do pracy na stałe. Stan zdrowia ubezpieczonej nie rokuje poprawy.

Wobec stwierdzonych dolegliwości biegli uznali, iż ubezpieczona jest niezdolna do pracy wykonywanej zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami (opinia biegłych k.10). Należy mieć bowiem na uwadze, że ubezpieczona nie ma wyuczonego zawodu, skończyła tylko szkołę podstawową i dotychczas pracowała fizycznie jako sprzątaczką, prasowacz, zbieracz pieczarek. Wskazane prace fizyczne należy zaliczyć do ciężkich prac, wymagających sprawności ruchowej i wydolności narządu ruchu. Schorzenia rozpoznane u ubezpieczonej powodują, iż nie może ona wykonywać dotychczas wykonywanej pracy. Organ rentowy w swoich zastrzeżeniach wskazał, że ubezpieczona może wykonywać prace nie wymagające dużego wysiłku fizycznego, jednakże nie wskazał na jakich stanowiskach pracy mogłaby być zatrudniona. Na uwadze należy mieć również wiek ubezpieczonej 59 lat, niesprawność ruchową, dolegliwości związane ze zmianami zwyrodnieniowymi i wielopoziomową dyskopatią kręgosłupa, które eliminują również ubezpieczoną od pracy na stanowiskach siedzących z uwagi na konieczność wymuszonej pozycji i związanymi z tym dolegliwościami bólowymi kręgosłupa. Opinia biegłych w całości koresponduje również z opinią lekarza orzecznika ZUS z dnia 27 listopada 2013 r., który również uznał ubezpieczoną za trwale częściowo niezdolną do pracy.

Analizując przedmiotową opinię biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona miarodajny i wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez lekarzy specjalistów, a ponadto poprzedzona została analizą dokumentacji lekarskiej wnioskodawczyni i jej badaniem. Opinia jest spójna i logiczna oraz należyście uzasadniona. Biegli ustosunkowali się do zarzutów organu rentowego.

Stwierdzona u ubezpieczonej częściowa niezdolność do pracy istnieje od(...). Spełnione zostały również pozostałe przesłanki nabycia renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Ubezpieczona ma wymagany okres 5 lat okresów składkowych i nieskładkowych przypadający w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę, jak również przed dniem niezdolności do pracy. Niezdolność do pracy ubezpieczonej powstała nie później niż 18 miesięcy od ustania okresów ubezpieczenia. Powyższe okoliczności nie były również kwestionowane przez organ rentowy.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że wnioskodawczyni przysługuje prawo do stałej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 25 listopada 2013r.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w wyroku.